

facere, & solidare, solius naturæ & caloris natiui opus esse. Respondetur, sarcotica non dici, quod carnem faciant, sed quod materiam præparent, vt in carnem mutetur. sed & calori natiuo ad id perficiendum auxilio sunt. His contraria sunt, carnem minuentia. Talia sunt, quæ valenter detergunt, & quæ epuloticis proxima sunt.

§ 3. meth. 4. 5. Vulnera glutinantia, *καλυπτικά* b sunt, quæ recētia labra vulnerum adducta coniungunt, quatenus prohibent, ne inter labra humor aliquis influat. Hæc plus ficcare debent quam Sarcotica h. Talia sunt adstringentia crassæ substantiæ, ac sicca ordine secundo, calore temperato. Quibus utimur, vbi sordes fuerint expurgatæ, cavitates carne repletæ, aliaque, quæ glutinationem impediunt, fuerint sublata. Et hæc differunt ab epuloticis secundum magis & minus.

ι 3. meth. 5. Cicatricem inducentia, *επιλωπτικά* i, sunt, quæ vlcerum carne repletorum labia, quoad superficiē vehementer exiccant, quo cutis instar cicatrix obducatur. Quæ frigida sunt, morfu tamen carentia, siccissima, quo humorem absumant, & crassioris substantiæ, vt carnem contrahant atque densent. Quare Auerroes k dicit styptica esse debere & fortiter sicca. Hinc Galenus differentiam inter glutinantia & cicatricem inducentia medicamenta exposuit. In glutinatione vlcerum siccandum est, quod affluit, quo affecta pars superuacuis careat. In cicatricis obductione non modo quod affluit, verum etiam humor, qui in ipsa carne continetur, est consumendus. Glutinantia medicamenta humorem, qui præter naturam est, tantum exiccant.

Cicatri-